

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütőrtőkön és vasárnap.
Előfizetési árak: Évesz. évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 fr 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és egyesületek melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
 Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájaiban, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

Szünet után.

A törvényhozás ülészsaka forma szerint megnyílt és a jövő héten érdemleges munkáját is megkezdte a képviselőház. Az új ülészsak elé erőben gyarapodva, tekintélyben megnövekedve, sikerekkel dúsan indul a Bánffy-kabinet, — írja a „Pester Correspondenz”. Igazi nagy szerencséje Magyarországnak, hogy éppen most, mikor a monarchia másik államában fenekestül felfordult minden, mikor odaát az állami élet zavartalan menetének helyreállítására a módokat eredménytelen kapkodással keresik: itt nálunk egy erős, felfelé és lefelé egyaránt hatalmasan megszilárdult, a legnygyobb nehézségek közepette is feladata magaslatán állónak bizonyult kabinet tartja kezében a kormányzás gyeplőjét. Csakis ilyen kormány vezetése mellett válhatott lehetségessé hazánk politikai életének olyan konszolidálása, a mely a közelmúlt napok nagyszerű eseményeiben is olyan fényesen megpecsételtetett.

Az a kegyelmes királyi kézirat, mely szombat óta az exaltált öröm mámorában tartja egész Magyarországot, a mellett, hogy korszakot jelző nemzeti esemény, egyes, nem jelentéktelen vonatkozásaiban a Bánffy-kormány sikerét is jelenti. Noha báró Bánffy Dezső miniszterelnök szerényen elhárította magáról minden érdemét a nagylelkű királyi eszelekedetnek s noha

kétségtelen, hogy ilyen igazán felséges elhatározás csakis egészen spontán módon fogantathatott meg a nagy király atyai szívében: másrésről viszont azt sem lehet tagadni, hogy hasonló elhatározások csakis olyan időben támadhatnak, a midőn az uralkodó és népe között az érzelmi egység tökéletes s midőn az ország konszolidált viszonyai között zavartalanul gyönyörködhetik népe hűségében, szeretetében és a monarchia érdekei iránt való odaadásában a nép böles és szerető atyja. Hogy Magyarország közállapota ma alkalmasok az ilyen historiai hangulatok megteremtésére, abban kétségtelen nagy érdeme van a Bánffy-kabinet szerencsés politikájának s ezt letagadni hiába kísérli meg még magának a kormány fejének szerénysége és hazafias önzetlensége is. Bizonyára nem lehet a kormány politikája és az uralkodó szerető szívének grandiózus megnyilatkozása között való koincidenciát csakis az időbeli együtteség szempontjából mérlegelni. Ha báró Bánffy Dezső méltán szerencsésnek vallja magát, hogy azt az örökké emlékeztető királyi kéziratot ő ellenjegyezhetette, — viszont kétségtelen, hogy ezt a szerencsét jól meg is érdemelte. Elismerik és vallják ezt nemcsak politikai barátai, hanem ellenfelei közül is azok, a kiknek belátását a politikai szenvedély egészen nem homályosította el. Kitűnik a sajtónak egyes nyomatékos nyilatkozataiból is, a melyek

híven tükrözik vissza a politikai körök felfogását a szabadelvű párt körein kívül is.

Ezekkel az igazságokkal tisztában van az ország elfogulatlan közvéleménye és ez a közvélemény most, a parlamenti munka újakezdésének a köszöbén, megnyugvással láthatja az ügyek vezetését egy olyan kormány kezében, a mely harmadfélves kormányzata alatt a sikerek hosszú sorozatára jogos önértékeléssel tekintet vissza, s a mely az új ülészsak impozáns megnyitójaképpen érdemes közege volt az uralkodói szeretetnyilvánítás egy örökszép aktusának.

A korona és a nemzet kölesönös bizalma és mindkettőnek rendületlen bizalma a korona hű tanácsadói iránt: ime ennek a kettős jegyében készül új munkára a magyar törvényhozás.

Károly király látogatása.

A magyar királynak s a magyar nemzetnek ismét koronás vendége van Budapesten, az ország székes fővárosában. Megérkezett hozzánk szomszéd Romániának vitéz s böles királya. Vele együtt jött a költői lelkű, szép fejedelemasszony, Carmen Sylva is. S Budapest lakossága, országos kormányunk s szeretett királyunk kész örömmel, őszinte vendégszeretettel fogadta Románia királyát és ennek feleséges nejét. Legyenek üdvözlölve Magyarország előkelő vendégei s lelkesedésünk viszonzásául érezzék lelkük mélyében, hogy ez ország népe tisztelettel s szeretettel tekint felőjük, mert bennük látja nem-

TÁRGZA.

Mikor én rablóvezér voltam.

Az ötvenes évek elején Párisból Nápolyba utaztam, hogy az Appennin helység vadregényes vidékeiről néhány vázlatot vegyek föl. Velem volt Roger barátom is, a ki pusztá műkedvelésből jött Olaszországba, hogy annak kincseit megismerje.

Nápolyban az Arany-szarv-fogadóba szálltunk, melynek tulajdonosnője egy meglehetősen csinos, ámbr már koros olasz nő volt. Kívülről még egy kamasz fiu volt a vendéglőben, de észrevettük, hogy gyakran napokig távol van...

Ez a fiu Reppó volt, Rozina asszonynak, a kocsmárosnőnek fia.

Rozina asszonynyal gyakran beszélgettünk. Épp a hegyek közé való kirándulásunk előestéjén is együtt ültünk a söntésben.

— Jesszusom! Önök a hegyekbe mennek? — sipított a vendéglősnő.

- Ugy van, jó asszony!
- Ne kísértsek az Istent!
- Ugyan miért?
- Hát nem tudják?
- Talán emberevők laknak ott?
- Még annál is rosszabb!
- Ah, ah! ...

— A gaz Tiepoló! A bandita, a kit az Isten büntessen meg! félelmissé teszi a környéket!

— És a esendőrség?

— Nem boldogul vele! Olyan az, mint az ördög! Eltűnik, mintha a föld nyelte volna el, mihelyt esendőrságot érez! Aztán gyilkol, rabol, gyújtogat...

— Nos Roger? — szoltam utitársamhoz.

— Felkeressük a banditát! — felelt Roger. Holnap kora reggel indulunk... Te lefesheted őt...

A söntés sarkában Beppó horkolt, de e szókra fölkapta a fejét...

— Hát nem félnek az urak? — kérdé álmosan.

— Éppen nem, barátom!

Rozina asszony még ijesztgetett bennünket egy kicsit, de két franczia nem engedte magát egyhamar elijeszteni egy kalandtól.

*

Másnap reggel terv szerint utnak indultunk... Széles kalábriai szalmakalapot tettünk a fejünkre, mely teljes árnyékot nyújtott nekünk az égő déli nap ellen.

Négy óráig barangoltunk a hegyek között, míg végre egy bámulatosan szép kilátást nyújtó hegytetőn megálltunk...

Vélünk szemben ősi vadregényes lombok emelkedtek, melyet teljesen befutott a moha és a buja vadszörlő indája.

— Ezt lekapom! — szoltam Rogerhez.

— Elragadó táj, barátom! — felelt Roger. A szalon első díját kapod meg, ha ezt vissza tudod adni!

— Arra Tiepoló képével fogok pályázni!

— Ah igaz, hiszen Tiepolót keressük...

A gyönyörű vidék szemlélete közben egészen megfeledkeztünk a dologról...

— Majd ránk talál!

Én festettem... Roger letelepedett a fűbe s elővette a mandolint, melynek hurjait mesteri módon tudta kezelni.

— Ah, Tiepoló! Csak jönnél már! — sohajtottam föl.

— Parancsolja, hogy eléje vezesse? — kérdé mögöttem egy mély basszus hang.

Felugrottam... Széles fiatalember állott előttem, az olasz legények fantasztikus zsinoros öltönyében.

— Hogy tetszett mondani? — kérdém.

— Elvezetem önöket Tiepolóhoz! — felelt a legény. — Tiepoló meghívja önöket ebédre!

— Ah, ez pompás!

— Az udvarias meghívást elfogadjuk! — vágott közbe Roger.

— Akkor kövessenek!

*

Tíz pereznyi ut tén éppen az előtt a rom előtt álltunk meg, melyről az előbb vázlatot vettem. Széles árok választotta el a romot a hegylejtőtől, melyen álltunk.

— Hogy jutunk itt át? — kérdém.

Vezetőnk válasz helyett fütttyentett... Hasonló füttty volt rá a válasz, melyre vezetőnk még három fütttyel felelt.

csak a legszebb fejedelmi erények megtestesülését, de a Magyarországgal s az osztrák-magyar birodalommal való szomszédai viszonyoknak a leghivebb s leghatalmasabb ápolóit is.

Ismerjük azokat a nehézségeket, melyekkel a román királynak saját országában kell megküzdenie, hogy féken tartsa otthon a román irredentizmust, de épp ezért kétszeres hálával tartozunk a fenkölt szellemű királynak, hogy dacára a terroristák féktelenkedésének, elég lelki bátorsággal birt a hármasszövetséghez való nyílt csatlakozásra, a magyar kormány jogos követeléseinek respektálására és tiszteletbentartására.

A románok valóban örök hálával tartoznak henzollerni Károlynak, ki országukat böles előrelátással nem egy katasztrófától mentette már meg. Örök okulásul szolgálhat e tekintetben nekik Görögország intő példája. Milyen megpróbáltatásoktól, minő pénz- és véráldozatoktól lett volna megkímélve ez a szerencsétlen kis ország, ha inkább hallgat királya józan intelmeire, mint a demagógok fékesztett igazságaira és egy gyáva kormány népszerűségeit hajhászó fészkelődéseire.

Örvendünk, hogy Károly királynak népére való befolyása erősebbnek bizonyult, mint György királyé a görög nemzetre s a midőn a román királyi párt körünkben üdvözljük, annak a hitnek s annak a reménynek adunk kifejezést, hogy Károly király politikai belátása és böles tapintata a jövőben is féket tud majd vetni a liga ép oly czéltalan, mint veszedelmes törekvéseinek.

Mert valljuk be nyíltan s leplezetlenül, hogy Románia barátságára mindnyájunknak kiváló súlyt kell hogy helyezzünk. Épp ezért a Balkán-államok közül egy sines, a melynek fejlődését és prosperálását annyira szívünkön hordanók, mint éppen Romániáét.

Igaz, hogy mostanában elég jó viszonyban élünk Oroszországgal s mi e helyen ismételtén kifejezést is adunk ama meggyőződésünknek, hogy Oroszországgal, a míg csak lehet, jó barátságban kell élni.

Am jöhetnek idők, a midőn az orosz politika irányítúje egyik sarkával ismét a Balkán felé fog mutatni, a midőn a délszlávok és hazánk nemzeti-ségei közt az orosz rubel újabb vándorútra kél, akkor aztán kell hogy Románia mivelünk, mi pedig Romániával szorosban összetartsunk.

A német császár budapesti látogatása s a látogatás alkalmával elhangzott nagyjelentőségű felköszöntő bizonságul szolgálhat mindkettőnknek arra nézve, hogy a nagy összeütközések a létért való küzdelem nehéz napjain nem állunk majd egyedül, elhagyatottan. Velünk s mellettünk lesz a hatalmas Németország is, Ausztria-Magyarország-

nak és Romániának közös barátja s természetes szövetségese.

Igen, bármiként is alakuljanak a viszonyok és az események odaát Ausztriában, ha meg is dől ott örökre a német hegemonia, a magyar nemzetnek és a román népnek a hatalmas Németországra kell támaszkodni. Ugy, hogy a Keleti-Tengertől Közép- és Déleürópán keresztül a Fekete, az Aegei és az Adriai tengerig a szláv mindenhatóságot ellensúlyozó germán hatalom természetes folytatást és kiegészítést találjon a magyar fajban és a román népben.

A német császár felköszöntőjének külpolitikai jelentősége elsősorban ebben a nagy igazságnak ünnepélyes formában, bár a viszonyokhoz mért diszkrét szavakban való kifejezésében csucsosodik ki leginkább.

S Károly király most eljön hozzánk, hogy a német császár nagyfentosságu fölbívására, itt Budapesten, Magyarország székesfővárosában a magyar királynak megadja az előre sejtett s előre várt feleletet.

Az ischlii és bukaresti barátkozás e szerint méltó folytatást, mondhatnók talán, hogy méltó befejezést nyer Budapesten, székesfővárosában annak az országnak, a melynek területi épségét Károly király elvakult alattvalói évek hosszu során át oly ádázul ostromolták. Örvendünk az idők változásának, habár tisztán látjuk, hogy a román liga ellenünk most is folytatja indokolatlan küzdelmét.

De a világ folyása, a mint láthatjuk, nem igen kedvez a liga békebonító törekvéseinek. S hisszük is, hogy működésével ez a botrányegyesület nem sokára alább fog hagyni. Egyelőre pedig már azt is nagy nyereségnek s határozott javulásnak kell tekintenünk, hogy Károly király fíradozása folytán, legalább a hivatalos Románia korrektül viselkedik irányunkban.

Hogy ez a szerencsés fordulat épp akkor állott be, a midőn Magyarországon Bánffy báró a miniszterelnök, ez annál érdekesebb jelenség, mivel az erdélyi oláhoknak sohasem volt keményebb fékezője, mint Bánffy Dezső az erdélyi főispán, Magyarország jelenlegi miniszterelnöke.

Ebből a jelenségből azonban józan észszel csak azt lehet kimagyarázni, hogy Bánffy Dezső épp úgy ismeri az állásával járó kötelességeit a miniszterelnöki széken, mint ismerte annak idején főispán korában. S ha másrészt visszaemlékezünk arra, hogy Kálnoky grófot is ő buktatta meg s hogy a Romániával való barátkozás tulajdonképpen Goluchovszky gróf kormányrajutásának idejével esik össze, Károly király budapesti látogatása alkalmából méltán köszönetet mondhatunk annak a két államférfiúnak, a kiknek céltudatos és erőyes közreműködésének köszönhető leginkább, hogy az egész ma-

gyar nemzet most osztatlan lelkesedéssel s szívvel fakadó „Hozott Istennel“ fogadhatja Románia királyát s annak felséges nejét, Carmen Sylvit.

A román királyi pár Budapesten.

A román királyi pár szept. 28-án d. u. pontban fél három órakor Budapestre megérkezett. Fogadta a magyar főváros lakosságának, dignitáriusainak és az uralkodóház itthon időző összes tagjainak élén a király.

A román királyi pár fogadtatása rendkívül szívéyes és meleg volt. Az időjárás is, mely a képzelhető legragyogóbb, nagyon kedvezett a fogadtatásnak, melyben a lakosság százezrei vettek részt; és fölséges urunk is látható derült, vidám hangulatban volt, a midőn Románia uralkodójának üdvözlétre sietett.

Királyunkat már a vasúthoz menet is mindennütt viharos, lelkes éljenzéssel üdvözlötte a tömeg, a merre a várpalotából egészen a központi pályaudvarig kocsija csak elhaladt; künn a vasutnál pedig már várt rá Ottó, József és József Ágost főherczeg Mária Jozefa főherczegnő, Bánffy Dezső báró a magyar kormány élén, Márkus József főpolgármester, Lobkovitz herczeg hadtestparancsnok, Rudnay főkapitány, továbbá a 6. számú román királyi nevét viselő gyalogezred diszszázada zenekarral, mely a felséget a vasúthoz érkeztekora himnusszal fogadta, továbbá a főudvari méltóságok. A király, miután a század parancsnokától a jelentést átvette, néhány perczig nagyon szívéyesen beszélgetett Bánffyval, Fejérváryval, a kormány tagjaival, a főherczegekkel, a midőn Ludwigh jelentette, hogy a román királyi pár külön vonata közeledik.

A mint a vonat berobogott, a zenekar rázendítette a román néphimnust, a román király — ki magyar gyalogezredének ezredesi egyenruháját viselte — kilépett a kocsiból, a jelen voltak zajos éljenzései közepette. Királyunk, ki magyar tábornoki diszgyenruhában volt, — elője lépett és rendkívül szívéyesen üdvözlötte Károly ő felségét: megölelte és kétszer megcsókolta. Azután kilépett a királynő, — lila selyemruhában, — a kit királyunk szintén nagyon szívéyesen üdvözlötte és homlokra csókolt.

A két uralkodó ezután megsejmelte a diszszázadot.

Mária Jozefa főherczegnő, ki mindaddig az udvari váróterem ajtajában várakozott, öleléssel üdvözlötte a román királynét, a kivel kétszer összeökölözött.

Királyunk ezután bemutatta a vendég fölségeket a magyar kormány tagjait, a kivel a román király szívéyesen beszélgetett, viszont a román király

E pillanatban az egyik romfal kimozdult a helyéből s mint valami várnak függő hídja leereszkedett, úgy hogy rajta kényelmes átmeheztünk.

Vezetőnk egy rozoga lépcsőn vezetett le bennünket s nemsokára egy tágas, fényesen butorozott terembe értünk.

Elámultunk! . . . Azt hittük, hogy rablótanyát találtunk s ime hercegi kastélyba jutottunk . . .

— Önök látni akartak, uraim? — szólalt meg egy hang előttünk. — Itt vagyok!

— Beppó! — kiáltottam fel az első pillanatban.

— Itt Tiepoló! — szólt Rozina asszony fia. — Tiepoló, akit az anyám megátkoz! Odalenn Beppó.

— Ez bámulatos!

— Éppen nem! De remélem, hogy velem ebédelnek az urak! Az én vendégeim önök és semmi bántódásuk nem lesz!

A lakomában kívülünk tizenkét bandita vett részt . . . Megannyian olyan csinos fiúk, hogy Párisban a herczegnők is beléjük bolondulnának. Felünt rögtön, hogy a társalgásban annyira jártasok, hogy szellemesség dolgában ugyancsak össze kellett szedni magunkat, hogy megnevetessük őket. Az ebéd beillett volna fejedelmi lakomának. Ezüst kelyhek voltak az asztalon, a valódi marsalai bort pedig valódi pókhálós kőkorsókban szolgálták föl.

— És ha szabad tudnom, honnan került ez a sok kincs, — kérdém.

— Ön azt hiszi, hogy rablott jószág?

— Azért kérdem, mert nem hiszem!

— Akkor igaz van. Ezt itt találtuk elásva és egyszerűen elfoglaltuk . . .

Az ebéd hosszan eltartott. A marsalai bor fejünkbe szállt s kezdünk elálmosodni . . .

Nem tudjuk hogyan, de alkonytájban éles fájdalomra ébredtünk fel . . . Csendörök fogtak körül bennünket a hegytetőn, ahol az előbb festettünk.

Rögtön észrevettük, hogy Tiepoló rendes ruháink helyett a banditák öltönyébe bujtatott bennünket . . .

A csendörök puskatussal ébresztettek fel, kezünk hátra voltak kötve.

— Melyik közöletek Tiepoló? — kiáltott a csendörhadnagy.

— Én vagyok! — szólt Roger, akinek tetszett a kaland.

— No megértél az akasztófára!

— Meg-e? Ha hajam szálát meggörbített, hát holnap a falamiádat kipusztítják a társaim.

— Nono! — szólt a csendör megszeppenve.

— Jó emberek, ne higgyetek e fiúnak! — szóltam. — Tiepoló én vagyok, ő meg akar menteni engem!

Roger dühös pillantást vetett rám.

A dolog vége az lett, hogy bevitték bennünket Nápolyba. Ott egy pillanat alatt elterjedt a hír, hogy Tiepolót elfogták s a harmadik utcában már száz meg száz ember volt a nyomunkban.

— Adjátok ide a zsiványt! Hadd üssük agyon!

A nép itéljen fölőtte — zugott a tömeg s ökölnyi köveket hajigáltak felénk. A helyzet kezdett tühetlenné válni, a csendörök már alig tudták a népet visszatartani . . .

Roger kaczagott, a mi a néptömeget még jobban felingerelte.

— Üssétek le! — ordították.

Végre megérkeztünk a prefekturába, a hol a csendör bejelentette, hogy elfogta Tiepoló banditát egy társával.

— Melyik Tiepoló! — kérdé a bíró.

— Én! — felelte Roger, ki még folytatni akarta a tréfát, a kalandot.

— Egyikünk se! — feleltem én. — Mi francia állampolgárok vagyunk, egy kalandnak véletlen részesei. Itt vannak irataim!

A csendörhadnagy képe megnyult, mialatt elbeszéltem a kalandot . . .

Természetesen elboesátottak bennünket.

. . . Tiepoló ezután eltűnt a vidékről! . . . Én és Roger visszatértünk Párisba s az ősszel megnyertem a szalon nagy díját egy képpel, mely Tiepoló lakomáját ábrázolta . . .

Ugyanekkor egy más meglepetés is ért. Olaszországból egy ládát kaptam, melyben 50 üveggel volt abból a marsalaiból, melyet Tiepolónál ittunk.

Egy kis ezédula volt mellékelve a szavakkal: „Kárpótlásul az okozott kellemetlenségért! Tiepoló.“

Roger barátom még most se tudja elfelejtetni a vendéglátó banditát.

Gasparone.

bemutatta a saját kísérete tagjait is. A román királyné beszélgetése olyan szívélyes volt, hogy királyunk figyelmeztette a királynét az idő haladtára és karját nyújtá neki. Erre Károly király is karját nyújtá Mária Józefa főhercegnőnek, mire az uralkodók és fényes kíséreteik a megújuló éljenzés közepette kivonultak a pályaudvarból.

Nyomukban jöttek az urak, a kíséret tagjai: Gyka herceg román követ. Manu ezredes, Kraszovszki őrnagy szárnysegédek, Demetrescu román katonai attasé, távábbá Mavrogheny főudvarmester és Bengesco Zoé román udvarhölgy. Az egész társaságot Mathes altábornagy, a román királyhoz diszszolgálatra beosztott főtiszt kalauzolta. Ugyancsak az udvari vonattal érkezett meg Szapáry László gróf a királynéhoz szolgálatáttele beosztott kamarás is, a ki Bécsig elébe utazott a királyasszonynak.

A pályaudvart ugyanabba a pazar díszbe öltöztették, a melyben a német császár megérkezésekor pompázott. Csak ép a német birodalmi színek helyett a román kék-sárga-piros zászlók lobogtak a napsugaras szeptemberi levegőben. A hatalmas tórseget a pályaudvar előtt ma is egészen ellepte a közönség s úgy itt, mint a kerepesi ut egész vonalán lelkesen éljenzett a közönség.

*

Délután háromnegyed három előtt néhány perccel indult meg a menet a városba. Legelől egy csapat lovas rendőr, aztán Rudnai főkapitány, utána Márkus polgármester fogata, majd az udvari hintók következtek, az elsőn királyunk jobbján a román királlyal, aztán a román királyné és Mária Józefa kir. hercegnő, Ottó és József kir. hercegek fogatai következtek most, aztán a román udvari kíséret s a magyar előkelőségek hintái.

A kerepesi-ut, Erzsébet-kört és Andrássy-ut ragyogott a verőfényben. Az ut két oldalán, a járó szélén öt-hat soros rendben állt a közönség és egetverő éljenzéssel, viharzó kendő- és kalaplengetéssel üdvözölte a királyt s vendégeit. A közönség nagy és szíves lelkesedéssel köszöntötte Románia királyát, mikor a közös hadseregbeli ezredes uniformisában királyunk oldalán meglátta. Éljenzés dörgött elébe, az erkélyekről, ablakokból a hölgyek kendőt lobogtattak, a mit a román király katonás üdvözléssel viszonzott.

Erzsébet román királyné jött a következő kocsin s a közönség üdvözlését mosolyogva, kendőjét lengetve viszonzta. Csupa mosoly, csupa öröm volt a felséges asszony, mikor látta, hogy az Andrássy-ut hölgyközönsége mily óváczióval halmozza el. Egy-egy erkély felé föllongotta a kendőjét és kezével is fölített. Néhol, a hol különösen lelkes volt a hölgyek óvácziója, kissé hátrafordította a fejét és így intett még egy üdvözlést. A kormány tagjait is harsány éljenzéssel üdvözölte a közönség.

A publikum sorfala a pályaudvartól föl a várig sehoh sem szakadt meg. Az utcakeresztezésénél különösen nagy tömegek verődtek össze, valamint a tereken. Egyedül a Lánchidat hagyták csaknem egészen üresen; királyi vendégeink itt zavartalanul gyönyörködtek a nagyszerű panorámában. A budai vároldal is tarkállott a sokaságtól. A budai obeliszk Vilmos császár domborművé képét Károly királlyal helyettesítették.

A palota udvarán két óra után a zászlós urak: Zichy Ferencz gróf, Széchenyi Gyula gróf, Andrássy Aladár gróf, Bánffy György gróf, Radvánszky Béla báró vonultak föl, mindannyian díszmagyarban. Mind a két kapuban a 69. gyalogezred 2 közlegénye és egy-egy testőr állt őrt, az udvari vártára pedig szintén a 69. gyalogezred egy százada volt kirendelve őrségre.

A román királyi pár megérkezését nem jelezték ágyúlövessel. Károly király három óra után tíz perccel ért föl a várba.

Lichtenstein herceg főudvarmester és Apponyi Lajos gróf magyarországi udvarnagy az alsó négyszög kapujában várták a felségeket. A többi koei a kapu előtt állott meg.

Az alsó négyszög udvarában Lichtenstein herceg főudvarmester és Apponyi Lajos udvarnagytól felsége bemutatva a román királyi párnak, kik azután fölmentek a palotába, a hol a lépcső felső részén Klotild királyi hercegnő várakozott reájuk. A fehér teremben történt a zászlós urak bemutatása.

Ujdonságok.

— **Milyen időnk lesz?** A budapesti meteorologia intézet távirati tudósítása szerint a közelebbi napokban borus, hűvös, helyenként esapadékos idő várható.

— **Népmozgalmi statisztika.** A K. Vásárhely városi anyakönyvi kerületben múlt hó folyamán 9 egyén született és 12 halt meg s 7 házasság kötött. — Az elmúlt 3 évnegyedben 117 születés, 115 halálozás és 31 házasság történt.

— **Időjárásunk** enyhe és kellemes. Általában a hőmérséklet magasabb, mint ilyenkor szokott lenni. Még az éjjelek sem oly hűvösök, mint szeptember végén várni lehetne. — A hőmérő este és reggel 10 C. fokot mutat.

— **Székely fiuk ügye.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara szeptember 29-én tartott ülésében a másodtitkár bejelentette, hogy a kamara szeptember 18-ára ipari és kereskedelmi kiképzésre 302 székely fiut helyezett el és pedig Marostordamegyéből 109-et, Csikmegyéből 116-ot, Háromszék-megyéből 25-öt, Udvarhelymegyéből 16-ot, Kisküküllőmegyéből 16-ot és Torda-aranyosmegyéből 20-at. A fiuk 40 városban osztattak szét. Legtöbb ment Budapestre, Szentésre, Győrbe, Iglóra, Orosházára, Csabára, Nagyváradra és Kecskemétre.

— **A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet** rendezévi közgyűlését folyó év október 17-én d. u. 2 órakor fogja a városház dísztermében megtartani, az alábbi tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. A megelőző évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. Évi titkári jelentés. 4. Vagyon kimutatás és költségvetés megállapítása. 5. A számadás megvizsgálásáról a jelentés feletti határozat. 6. Indítványok. 7. Tiszttudítás. Melyre az érdekelteket tisztelettel meghívja a K. Vásárhelyi jótékony nőegylet nevében, K. Vásárhelyt, 1897. évi szeptember 30-án Székely Jánosné n. e. elnök, Farkas Miklós n. e. jegyző.

— **Tauszik B. Hugó** kamarai elnök a jelentéssel kapcsolatban indítványt tett egy segély alap létesítése iránt, melyből a székelyföldre visszatérő és ott letelepedő székely ifjak segélyeztetésének ültük megkezdéséhez a legszükségesebb szerszámok és anyagok beszerezhetése céljából. Az életre való indítványt a kamara egyhangú lelkesedéssel elfogadta s megbízta egyidejűleg az elnökséget, hogy az alap létesítéséhez társadalmi uton széles körben mozgalmat indítson. Ez alap létesítésével voltaképp a kamara azt óhajtja elérni, hogy a kellő szakképzettséget nyert ifjak egy része a székelyföldre visszatérjen s a székelység életerejét erősítse. A kamara végül kimondta, hogy jövőben az erdélyrészi városokba is nagyobb számmal fog székely ifjakat kiképzés végett közvetíteni.

— **Nyilvános-köszönet.** A kézdi-szentléleki tűzkárosultak részére Br. Szentkereszt Stefánia 6 Méltósága által 20 frt, Br. Szentkereszt Irén által 5 frt, Benke Gyula országgyűlési képviselő ur által 25 frt és a K. Vásárhelyi takarékpénztár által 100 frt adományoztatott. Midőn ezen összegek átvételét nyugtázom, felhiva látom magamat a szerencsétlen károsultak nevében az adakozóknak halás köszönetet kifejezni. S. Szentgyörgyön, 1897. Szeptember 22-én. Gábor Péter alispán.

— **Csete-paté Csik-Taploczán.** Győrpál János és neje csiktaploczai lakosok, odaváló Gegő Györgyöt ismeretlen okból f. hó 16-án a község egyik utcájában vasbottal és lapátal támadták meg s úgy helybenhagyták, hogy sérüléseit orvosbiróilag kellett megvizsgáltatni. A vitéz házaspár a büntetés elől menekülendő, a szökést párosan Romániába előkészítették, de a terv végrehajtása közben az árgus szemű csendőrség által lefűlöteltetvén, a „sárgába” kísértették. Mert hát rőndnek muszáj lönynyi!

— **Férj mérgezés gyanújával terhelt asszony.** A csikszentkirályi „szép molnárnét”, ki igen sokszor fiatal nyalka kocsisával hordotta haza őrlöttjét a vidékre és Szereda városba, s a ki alig egy hónappal ezelőtt temette el harmadik férjét, a java korban állott csinos és természetes Szakács Istvánt, több oldalról felmerült gyanúkok folytán közelebb-ről letartóztaták és vizsgálati fogságba helyezték.

mindaddig, míg a napokban megtartott exhumáció után megvizsgálás végett Budapestre fölküldött hullarészekből a mérgezés miatti halál vagy annak ellenkezője meg fog állapittatni.

— **Gazdák figyelme.** Őszi vetésre legjobb gazdasági, vetemény- és virágmagvak Mauthner Ödön budapesti magkereskedésében kaphatók.

— **Műselyem vámkezelése.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a színben fehér selyemhez hasonló műselyem mint a 165-a tarifa tételéhez tartozó selyem, vámentesen; míg ellenben a sárga nyers selyemhez hasonló festett műselyem a vámtarifa 165 b tétel alatt megsabott díjakkal vámkezeltetik.

— **Zsiradékok vámkezelése.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja az érdekeltekkel, hogy a vámtarifához kiadott hivatalos „Betűsoros áruajstrom” 6-ik pontjának utolsó bekezdése következőképen egészítettett ki: Kallozsirok, melyek 20 százalékgig terjedő el nem szapnanosítható alkatrészekkel bírnak, nem záratnak ki a tarifa 71 b. tétel szerinti kezeléstől.

— **Az osztálysorsjáték.** Szeptember 29-ével a „kis lottó” Magyarországon megszűnt s az osztálysorsjáték modern és kipróbált intézménye lépett helyébe. A m. kir. szab. osztálysorsjáték, melynek hivatalos játéktérve mai számunkban közlé van téve, aránylagos kis betétekkel szomban kedvező játékesélyeket és nagy nyereményeket nyújt. A kibocsátott 100.000 sorsjegy közül 6 osztályba osztott 50.000 nyeremény huzatik ki.

— **A gyermekbetegségek keletkezéseinek** megátolhatása abban rejlik, hogy a gyermek oly edzett és erős ellenálló képességet kifejtő szervezet fel birjon, mely a baj esiráját fejlődni nem engedi. Különféle ezt ezélő gyógyszerkészítmények vannak orgalomban, de általánosan tudott dolog, hogy csak egyetlen szer létezik, mely a hozzá fűzött várakozásnak minden tekintetben megfelel; s ez szer a csukamájolaj. A gyermekek a közönséges csukamájolaj bevitelétől undorodnak, s ezért nagyon hézagpótló a Zoltán-féle csukamájolaj, melynek sem ize, sem kellemetlen szaga nincs s gyermekek, valamint felnőttek szívesen veszik be. Főraktár a Zoltán Béla gyógyszerárában, Budapest, V. Nagyköröna-utca 23. sz., hol üvegengként 1 frtént kapható.

Idegenek forgalma.

Szeptember 24-től szeptember 29-ig.

— **Millenium szálló:** Deutsch utazó Bécs. Klein utazó Budapest. Kuhn József utazó Dálnok. Nagy Kálmán utazó Budapest. Kapitán Vallearu Tekucs Románia K. a. Vidrosen Bojér Tekucs Románia. Jahl Antal kr. főmérnök Budapest. Spinner mérnök Budapest. János Franceszku Bukarest.

— **Nemzeti szálló:** Pollák Henrich utazó Budapest. Deutsch Lipót hivatalnok Kovászna. Freind Samuel utazó Bécs. Sohle Samuel utazó Budapest. Bernhardt Herman utazó Bécs. Kern Ferencz utazó Bécs. Perl Károly utazó Tepl. Qitta Lipót építész Rimaszombat. Hanák E. kulturmérnök Brassó. Koei János főerdőmester S.-Szentgyörgy. Szabó Elek titkár Kolozsvár.

Nyiltér.*

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 55 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban, a t.) a megrendelt árukat postabér és vámentesen, házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küldik Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyárai Zürichben. Svájcba címzett levelekere 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*E rovat alatt közölttekért felelősséget nem vállal a szerk.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közön-
ség szives tudomására adni, hogy Kézdivásárhelyt a Nem-
zeti szálló 1 szám alatt szeptember hó 5-től kezdve

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitok, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műve-
letet úgy operatív, mint technikai ágba elvállalok.

Rendelés minden vasárnap reggeltől estig Kézdi-Vá-
sárhelyen. Sürgős esetekben más napokon Kovásznán.

Dr. Morvay István
egyetem- és orvos-tudor, fog- és szájbetegségek
speciálistája.

152 9—*

Hirdetések

lapunk kiadóhivatalában felvé-
tetnek.

A „THE GRESHAM” ANGOL ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

Londonban

(alapított: 1848. évben)

folyó évi szeptember hó 1-étől kezdve életbe léptette az új

Jelzálog-kölesön biztosítási módozatot,

a mely lehetővé teszi minden föld, vagy házbirtokosnak, a kinek ingatlana jelzálog-kölesönnel van
terhelve, hogy egy ilyen jelzálog-kölesön biztosítás megkötése által, esekély díjfizetés ellenében esa-
ládjának azon kedvezményt biztosítsa, hogy azon esetben, ha ő a kölesön törlesztési időtartama alatt
bármikor meghalna, a jelzálog-kölesönnel megterhelt birtoka **tehermentesen** maradjon a családnak.

Ilyen jelzálog-kölesön biztosítás megkötése által egy igen esekély évi díj ellenében azon kö-
telezettséget vállalja magára a társulat, hogy a szerződő félnek a kölesön törlesztési időtartamon belül
bármikor beálló halálakor, a birtokot még terhelő jelzálog-kölesön összegét az illető kölesönadó
pénztéketnek azonnal visszafizeti és a családot a **tehermentes** birtok élvezetébe juttatja.

Ezen biztosításnak megkötésénél teljesen mindegy, hogy a kölesön mostani avagy régibb
keletű, mivel az évi díj csak a **még hátralekos** időtartam alapján számíttatik.

A feltételek világosak és mindenki által könnyen megérthetők. — A felvételi eljárás sem-
miféle nehézséggel nem jár.

Részletes fölvilágosításokkal szolgál:

a „The Gresham” angol biztosító társaság

Jelzálog-kölesön osztályának erdélyrészi vezérképviselője

Szepessy Lajos,

Kolozsvárt, Trencséntér 1 sz., (saját ház.)

(162) 1—12

Sz. 21431

1897.

Árlejtési hirdetmény.

Az alábbi 1898. évi szükségletek-
nek vállalkozás utáni biztosítása vé-
gett folyó évi október hó 16-án d.
e. 9 órakor a vármegyei alispáni iro-
dában zárt ajánlati tárgyalás fog meg-
tartani.

1) A vármegyei „Ferencz József”
nevet viselő közorház beteget és azok
ápolóinak kiszolgáltatandó étadagok.

2) Valamint ugyanazoknak szük-
ségeltető 40, 160, 315, 630 grammos
zssemleadagok szállítása iránt.

3) Háromszékvármegye központi és
árvaszéki irodái részére 480 köbmé-
ter és vármegyei „Ferencz József”
nevet viselő közorház részére 200
köbméter, összesen 680 köbméter (bűk
gyertyán) tűzifa szállítása iránt.

4) A vármegyei központi és az ár-
vaszéki irodákhoz szükségeltető min-
denmelyi irodai szerek szállítása iránt.

5) A vármegyei központi és az ár-
vaszéki irodákhoz szükséges (tisztázó

fehér fogalmi miniszter, nagy és ki-
sebb csomagoló) papir szállítása iránt.

6. A vármegyei központi és az ár-
vaszéki irodákhoz szükséges minden
nemű, úgy tömött mint rovatos nyom-
tatványok szállításának biztosítása
iránt. A nyomtatványokra nézve je-
lölendő lesz a papir nagysága, sulya,
mennyibe jön az első 100 példány
s mennyibe a következő százankénti
példányok. A nyomtatványszükség-
letet illetőleg a vállalati idő hat évre
fog terjedni s így az ajánlatok ehhez
mérten állítandók össze.

7) A vármegye központi hivatala,
a járási szolgabírói hivatalok és a me-
gyei árvaszék részére szükséges köny-
köti munkák biztosítása iránt.

Az elősorolt vállalatok biztosí-
tása végett az 1. pont alatti kórház
élelmezésre beadandó zárt ajánlatához
100 frt óvadék melléklendő, ezenki-
vül az első havi kereseti összeg év-
zártáig tartatik.

A 2. 3. 4. 5. pont alatt elősorolt
szükségletek biztosítására 50—50 frt
óvadék letétele állapittatik meg, mely
készpénzben vagy óvadékképes érték-
papirokban lesz a zárt ajánlatához
csatolandó.

A 6 pont alatti nyomtatvány-
szükséglet biztosítására, az óvadék
100 frtban van megállapítva, mely
készpénzben vagy óvadékképes érték-
papirban csatolandó a zárt ajánlathoz.

A 7. pont alatti könyvkötői mun-
kák biztosítására óvadékkul 25 frt van
megállapítva, mely készpénzben vagy
óvadékképes értékpapirban csatolandó
a zárt ajánlathoz.

Az irodaiszerek és papírmek min-
denikéből egy-egy mintadarab lesz
melléklendő.

Ha Seps-Szentgyörgy város te-
rületén kívül lakó vállalkozók által is
tétetik ajánlat valamely tárgyra, ide
vonatkozólag megjegyzendőnek talál-
tatott, miszerint vállalkozók a szál-
lítást saját költségükön tartoznak tel-
jesíteni — úgy, hogy az illető tár-
gyaknak a vármegye házához történt
szállítása után, csak is az ajánlatban
jelzett ár lesz fizetendő, — s a meny-
nyiben ily költség merülne fel, vál-
lalkozó köteles megtérni, hogy a ki-
fizetendő összegből levonassék.

A nyomtatványokra vonatkozó fel-
tételek a vármegyei főszámvevőnél
megtekinthetők s már előlegesen alá
is irandók.

S-Szentgyörgyön, 1897. évi szept-
ember hó 20-án.

Alispán helyett:

2—3 (165) **Szentiványi Miklós,**
főjegyző.

HIRDETMEY.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium, ellenőrző közegei útján, az Első
magy. kir. szabad. Osztálysorsjáték I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgáltatta, azok a főelárusítóknak elárusítás vé-
gett kiadattak.

A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A magyar királyi szabadalmazott Osztálysorsjáték Sorsolási Terve. 100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.

Első osztály		Második osztály		Harmadik osztály		Negyedik osztály		Ötödik osztály		Hatodik osztály		
Betét tizenkét korona		Betét 20 korona		Betét 32 korona		Betét 40 korona		Betét 32 korona		Betét huszonegy korona		
Huzás:		Huzás:		Huzás:		Huzás:		Huzás:		Huzás:		
1897. november 11-én és 12-én.		1897. december 10. és 11.		1898. január 4-én és 5-én.		1888. január 26-án és 27-én.		1898. február 16-án és 17-én.		1893. márczius 9-től Április 6-ig.		
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben		
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	90000	1 á	100000	1.000,000		
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	1 á	35000	1 á	40000	korona		
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000	1 á	20000	1 á	20000			
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000	1 á	15000	1 á	15000			
3 á 2000	6000	3 á 3000	9000	3 á 10000	30000	3 á 10000	30000	3 á 10000	30000			
5 á 1000	5000	5 á 2000	10000	5 á 5000	25000	5 á 5000	25000	5 á 5000	25000			
8 á 500	4000	8 á 1000	8000	8 á 2000	16000	8 á 2000	16000	8 á 2000	16000			
30 á 300	9000	20 á 500	10000	10 á 1000	10000	10 á 1000	10000	10 á 1000	10000			
50 á 100	5000	60 á 300	18000	70 á 500	35000	70 á 500	35000	70 á 500	35000			
2900 á 40	116000	3900 á 80	312000	4900 á 130	637000	3900 á 170	663000	3900 á 200	780000			
3000 nyer.Kor.	240000	3000 nyer.Kor.	477000	5000 nyer.Kor.	898000	4000 nyer.Kor.	934000	4000 nyer.kor.	1061000			
Bevétel		MÉRLEG.		Kiadás								
100000 sorsj.,	I. oszt. á Kor. 10	3 korona gyűj- tő-díjjal együtt.	1000000	3000 nyeremény	I. osztály	240000					460 nyeremény közül nincsen kifizetett kapta a jutalmait.	
97000 sorsj.,	II. oszt. á Kor. 18		1746000	4000	"	II. "	477000					
93000 sorsj.,	III. oszt. á Kor. 30		2790000	5000	"	III. "	898000					
88000 sorsj.,	IV. oszt. á Kor. 38		3334000	4000	"	IV. "	934000					
84000 sorsj.,	V. oszt. á Kor. 30		2520000	4000	"	V. "	1064000					
80000 sorsj.,	VI. oszt. á Kor. 22		1760000	30000	"	VI. "	9550000					
		Kor. 13160000	50000 nyer.			Kor. 13160000						
										30,000 nyer. és díj 9.550,000		